

โครงการพัฒนาบ้านโป่งอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

๑. ความเป็นมา

การป้องกันการตัดไม้ทำลายป่า บริเวณลุ่มน้ำห้วยแม่โจ้ โดยราษฎรที่อาศัยอยู่บริเวณตำบลป่าไผ่และบริเวณใกล้เคียง ทำให้ป่าไม้อันเป็นต้นน้ำห้วยแม่โจ้ มีสภาพค่อนข้างดีเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณลุ่มน้ำอื่นที่ใกล้เคียงในช่วงก่อน พ.ศ. ๒๕๒๐ อย่างไรก็ตามแม้ว่าราษฎรจะได้ช่วยพยายามรักษาป่าไม้อยู่แล้วก็ตาม การลักลอบตัดไม้ในบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำดังกล่าวข้างต้นยังมีอยู่เสมอทำให้สภาพป่าเสื่อมโทรมลงทุกที ๆ และลำน้ำห้วยแม่โจ้ ซึ่งเคยมีน้ำไหลตลอดฤดูกาลเริ่มหยุดไหลในฤดูแล้ง

ความเอาใจใส่ดูแลป่าไม้บริเวณลุ่มน้ำห้วยแม่โจ้ ของราษฎร ได้ทราบถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และในการเสด็จพระราชดำเนินมายังมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงได้มีพระราชกระแสรับสั่งให้มหาวิทยาลัยฯ หาเส้นทางเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาต้นน้ำห้วยแม่โจ้ และพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกในฤดูแล้งแก่ราษฎรในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ดำเนินการสนองพระราชประสงค์ โดยขั้นแรกมหาวิทยาลัยฯ ได้ประสานงานกับสำนักงานชลประทานที่ ๑ เชียงใหม่ สสำรวจสภาพพื้นที่ทั่วไปและน้ำ ทราบว่าการพัฒนาป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอื่นต้องใช้ทรัพยากรสูงโดยเฉพาะการสร้างอ่างหรือฝายไม่คุ้มกับการลงทุน และโดยที่มหาวิทยาลัยฯ มีงบประมาณจำกัด จึงได้ขอความสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน จัดกิจกรรมที่พอจะทำได้มาเป็นระยะ ๆ นอกจากนี้โดยที่หมู่บ้านโป่งมีอาณาเขตบางส่วนเป็นป่า และส่วนใหญ่เป็นที่ซึ่งราษฎรอยู่อาศัยและทำการเพาะปลูก การพัฒนาทรัพยากรต้นน้ำลำธารและแหล่งน้ำควรจะดำเนินไปพร้อมๆ กันกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของราษฎรด้วย มหาวิทยาลัยฯ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวางแผนทางอย่างสอดคล้องกับความนึกคิดความต้องการ และความร่วมมือร่วมใจของราษฎรอย่างแท้จริง โดยการสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ และการประสานงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินไปพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยแม่โจ้ และได้มีพระราชกระแสรับสั่งให้กรมชลประทานพิจารณาสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้น

บริเวณต้นน้ำเพื่อเป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและทำการเกษตรของราษฎร และได้มีพระราชกระแสรับสั่งให้ อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดทำแปลงปลูกไม้ใช้สอยสำหรับหมู่บ้านโป่งและหมู่บ้านใกล้เคียง ตลอดจนส่งเสริมบริการด้านการเพาะปลูก พร้อมทั้งพัฒนาอาชีพและแปรรูปผลผลิตเกษตร ให้มีการเก็บรักษาและจำหน่ายต่อไป

และในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทอดพระเนตร โครงการพระราชดำริบ้านโป่ง ในพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยแม่โจ้ บริเวณบ่อน้ำแท่นพระยาหลวงโดยมีพระราชกระแสรับสั่งให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยคณาจารย์ นักศึกษา ช่วยกันดูแลรักษาและให้ปลูกไม้โตเร็วเพิ่มเติมเพราะเป็นต้นน้ำลำธาร เช่น ให้ปลูกแคไทย เพาโรเนีย และไม้โตเร็วพื้นเมือง นอกจากนี้ยังช่วยแนะนำอาชีพให้แก่ราษฎร และให้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำที่ดีที่สุด

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ รศ.ดร.อานนท์ เทียงตรง อธิการบดีและอาจารย์ ๔ ท่าน ได้ออกสำรวจพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าสันทรายจังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีราษฎรบุกรุกแผ้วถาง และลักลอบตัดไม้มากยิ่งขึ้น พื้นที่ป่าสันทรายบางแห่งราษฎรจับจองเป็นที่ทำกินนอกจากนี้หน่วยราชการและเอกชนได้ดำเนินการขอเช่ามากขึ้น มหาวิทยาลัยฯ เกรงว่าจะไม่เหลือป่าไม้ที่เป็นต้นน้ำลำธารอีกต่อไปจึงได้ริเริ่มโครงการอนุรักษ์ ศึกษาและพัฒนาป่าบ้านโป่งขึ้น เนื้อที่ ๓,๖๘๖ ไร่ และเนื้อที่ ๙๐๓ ไร่ โดยได้รับอนุมัติให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวจากกรมป่าไม้ (เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศึกษาวิจัย ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาให้เป็นไปตามแนวพระราชดำริ) และได้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพให้ราษฎรในบริเวณพื้นที่ป่าและใกล้เคียงนอกจากการพัฒนาพื้นที่ ตอนบนและตอนใต้ของลุ่มน้ำห้วยแม่โจ้ อันเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ และเสด็จพระราชดำเนินไปอ่างเก็บน้ำทอดพระเนตรสภาพน้ำและสภาพป่าสงวนแห่งชาติป่าสันทรายพื้นที่โครงการพัฒนาบ้านโป่งฯ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชดำริ และพระกระแสรับสั่งให้มหาวิทยาลัย ร่วมมือกับกรมชลประทาน และกรมป่าไม้ เพื่อรับสนองแนวพระราชดำริ โดยสรุปคือให้กรมชลประทาน สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์เครื่องสูบน้ำพลังน้ำ ปรับระดับแรงดันของน้ำตามเหมาะสม เพื่อ

กระจายน้ำให้ต้นไม้บริเวณไหล่เขาอย่างทั่วถึงทำให้ป่าไม้ชุ่มชื้น จึงจะช่วยให้ป่าต้นน้ำลำธาร สภาพดีขึ้น การสร้างฝายกั้นต้นน้ำลำธารตามร่องน้ำสายต่างๆ เพื่อให้ป่ามีความชุ่มชื้น และ ดำเนินการทำโครงการทฤษฎีใหม่ โครงการพัฒนาพื้นที่เกษตรน้ำฝน จัดพื้นที่ตอนท้ายอ่าง ห้วยใจ เพื่อให้ราษฎรมีแหล่งน้ำสำหรับใช้เพาะปลูก เลี้ยงปลา และเลี้ยงสัตว์ให้มีการปลูก หนุ้าแฝกบริเวณขอบอ่างเก็บน้ำห้วยใจ และพื้นที่บริเวณใกล้เคียง ไม่ให้หน้าดินถูกกัดเซาะ หรือถูกน้ำชะล้างเป็นการอนุรักษ์ดินและน้ำ

๒. วัตถุประสงค์โครงการพัฒนาบ้านโป่งอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

- ๒.๑ เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ต้นน้ำห้วยแม่ใจ
- ๒.๒ เพื่อจัดเป็นพื้นที่ปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ปีที่ ๕๐
- ๒.๓ เพื่อจัดเป็นอนุสรณ์สถาน เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาองค์สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระชนมพรรษา ๕ รอบ
- ๒.๔ เพื่อดำเนินโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- ๒.๕ เพื่อสนับสนุนอาชีพเกษตรและอาชีพอื่นให้ราษฎรมีฐานะดีขึ้น
- ๒.๖ เพื่อเป็นสถานีวิจัย ฝึกอบรม และแปลงสาธิตให้นักศึกษา และประชาชน ทั่วไป

๓. เป้าหมาย

การอนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรดิน น้ำ ป่า ตามพระราชดำรัสของในหลวงทำให้คน ในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เยาวชนเพื่อเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรม เน้นการมีส่วนร่วม ใช้หลักการ ความเข้าใจ เข้าถึง พัฒนาบุคลากร ทุกคน ยึดหลักการทำงาน รู้รักสามัคคี เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ดังนี้

- ๓.๑ ปรับปรุงและปลูกป่าเพิ่มเติมในพื้นที่ป่าทั้งหมด ของมหาวิทยาลัย และจัด พื้นที่นั้นหนนทานการด้านวนอุทยานได้ลุ่มน้ำ
- ๓.๒ จัดทำแปลงปลูกไม้ใช้สอยเพื่อให้ราษฎรหมู่บ้านโป่งใช้ประโยชน์โดยใช้พื้นที่ป่า หมดสภาพ
- ๓.๓ แนะนำให้ราษฎรใช้ความรู้ทางเกษตรแผนใหม่ และเกษตรครบวงจรเพื่อ ปรับปรุงการเกษตร

- ๓.๓.๑ การเพิ่มผลผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหารอย่างน้อยร้อยละ ๑๕ - ๒๐
- ๓.๓.๒ การเลี้ยงสัตว์เป็นอาหารอย่างน้อย ๑ - ๒ ชนิด
- ๓.๓.๓ การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เป็นรายได้หลัก ได้แก่ ไม้ผล พืชผัก และ ไม้ดอก
- ๓.๔ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค อาทิ แหล่งน้ำ การคมนาคม ไฟฟ้า และที่อยู่อาศัย

๔. ข้อมูลสังเขป (ป่าบ้านโป่ง)

๔.๑ ที่ตั้ง

ที่ตั้งหมู่บ้านโป่งอยู่ที่หมู่ที่ ๖ ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ห่างจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประมาณ ๖ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ราบประมาณ ๖ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ป่า เขาประมาณ ๑๐ ตารางกิโลเมตร อาณาเขตติดต่อของหมู่บ้านมีดังนี้

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดต่อเขตป่าสงวนแห่งชาติสันทราย
ทิศตะวันตก	ติดต่อบ้านทุ่งรกฟ้าและบ้านเตาไห ตำบลหนองหาร
ทิศเหนือ	ติดต่อเขตป่าสงวนแห่งชาติสันทราย
ทิศใต้	ติดต่อบ้านแพะ บ้านหนองเป็ดและบ้านศรีบุญเรือง ตำบลป่า

ไผ่

จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สภาพภูเขา ป่าต้นน้ำลำธารบางส่วนเป็นป่าโปร่ง ป่าไม้เบญจพรรณ ภูเขาเป็นหินผุและดินลูกรัง ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของลำห้วย ๖ ห้วย อันเป็นต้นน้ำได้แก่ ห้วยต้นกก ห้วยมะปราง ห้วยน้ำซุ่น ห้วยเลื้อย ห้วยซัวหูลูและ ห้วยจ้อก เป็นต้น น้ำจากลำธารเหล่านี้ไหลลงสู่ลำน้ำห้วยแม่โจ้

๔.๒ ลักษณะภูมิอากาศและดิน

จากสถิติอุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน บริเวณศูนย์วิจัยพืชไร่ซึ่งเป็นบริเวณห่างจากหมู่บ้านโป่งไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๖ กิโลเมตร ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๓๑ พบว่าอุณหภูมิสูงสุด ๓๑.๕ องศาเซลเซียสอุณหภูมิต่ำสุด ๑๙.๗ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๕.๕ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนตลอดปี ๑๑๕๐.๘ มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนสูงสุดในเดือนสิงหาคม เฉลี่ย ๒๑๗ มิลลิเมตร และต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์

เฉลี่ย ๒.๐ มิลลิเมตร อย่างไรก็ตามในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม และมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม บางปีไม่มีฝนเลย

ดินส่วนใหญ่กำเนิดจากหินทราย (Sandstone) เป็นดินร่วนปนทราย (Sandy Loam) เป็นส่วนใหญ่ บางแห่งเป็นดินทรายจัดปนดินเหนียว (Sandy clay Loam) สีนํ้าตาล นํ้าตาลแดง หรือเทา ระบายน้ำได้ดี มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดฟอสฟอรัสและอินทรีย์วัตถุ

๔.๓ การคมนาคม

ที่ตั้งของหมู่บ้านห่างจากตัวจังหวัดเชียงใหม่ ตามถนนสายเชียงใหม่ - พริ้วว ประมาณ ๑๖ กิโลเมตร แยกเข้ามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร ไปสู่วัดวิเวกวาราม และหมู่บ้านโป่ง มีถนนลาดยางมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เข้าสู่หมู่บ้านได้ทุกฤดูกาล มีถนนติดต่อระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ และสามารถแยกไปหมู่บ้านอื่นโดยรอบได้ รวมทั้งอำเภอสันทราย และอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ใช้เวลาในการเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ ๓๐ นาที จากตัวเมืองเชียงใหม่

การดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๑. การบวชป่า โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (จำนวน ๒,๐๐๐ ต้น)
๒. การขุดลอกตะกอนหน้าฝาย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จำนวน ๓๐ ฝาย
๓. การทำแนวกันไฟป่า ของเจ้าหน้าที่โครงการพระราชดำริ
๔. การดูแลไฟป่า ร่วมกับเทศบาลป่าไฟ
๕. การนำชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านโป่งร่วมงานมหกรรมท่องเที่ยวไทยโดยชุมชนของภาคเหนือ
๖. รวบรวมเอกสารข้อมูลโฮมสเตย์บ้านโป่ง นำเสนอเพื่อการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยและผ่านการประเมิน
๗. ประสานงานดูแลการขุดลอกลำห้วยแม่โจ้ร่วมกับโครงการเขื่อนแม่กวงอุดมธารา ระยะ ๑.๒ กิโลเมตร
๘. จัดกิจกรรมค่ายเยาวชน สร้างจิตสำนึกความรักในสถาบัน ๓/๐๐๐ คน
๙. ร่วมมือกับกรมประมง ปล่อยปลาลงอ่างเก็บน้ำห้วยโจ้
๑๐. ศึกษาดูงานโครงการพระราชดำริอ่าวคู้กระเบน และโครงการศูนย์ศึกษาพัฒนาห้วยฮ่องไคร้

ผลการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

จากการดำเนินงานการส่งเสริมด้านวิชาการ ด้านประสบการณ์ และด้านการทำงานแบบมีส่วนร่วมระหว่างบุคลากรในหน่วยงานโครงการพัฒนาบ้านโป่งอันเนื่องมาจากพระราชดำริทำให้ชุมชนได้ดำเนินกิจกรรมและมีการพัฒนาดังต่อไปนี้

๑. ด้านจิตใจ คนในชุมชนได้รับประสบการณ์ การทำงานโดยร่วมกันในชุมชนระหว่างชุมชน ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ทำให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีจิตสำนึกสร้างสรรค์ให้ตนเองและชุมชนโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทรต่อกัน เมื่อมีอุปสรรคปัญหา จะใช้การประนีประนอม ซื่อสัตย์สุจริต เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง โดยสังเกตได้จากกิจกรรมที่ทำร่วมกัน เช่น การเป็นมัคคุเทศก์ การพัฒนาชุมชน ปลูกป่า สร้างฝาย ทำแนวกันไฟ ปลูกหญ้าแฝก การขุดลอกคูคลอง การดำหัวผู้สูงอายุ การทำแผนงาน การประชุม และกิจกรรมทางศาสนาเป็นต้น รวมถึงชุมชนมีความภาคภูมิใจจากการที่มีผู้มาศึกษาดูงานสื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อีกด้วย

๒. ด้านสังคม คนในชุมชนมีการช่วยเหลือ แบ่งปันความรู้ แบ่งปันผลประโยชน์จากการดำเนินงาน เช่น กลุ่มองค์กรในชุมชน กลุ่มชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มบริหารจัดการการใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยใจ กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอ.ส.ม. กลุ่มอ.ป.พ.ร. กลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ กลุ่มผู้ปลูกไม้ดอก ซึ่งจะมีการช่วยเหลือและวางแผนการดำเนินการร่วมกัน

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ภายใต้วิถีผูกพัน แบ่งเป็น ดิน น้ำ ป่า มีกฎกติกาการใช้ทรัพยากรอย่างระมัดระวัง มีการอนุรักษ์และพัฒนาไปพร้อมกัน จากกิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การสร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรจากกิจกรรมค่ายลูกเสือ – เนตรนารี คนในชุมชนสามารถจะใช้ทรัพยากรจากป่าอย่างยั่งยืน โฉนดการหาของป่า และมีรายได้จากการท่องเที่ยว จากการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนมีการบริหารจัดการป่าไม้ และจัดการบ้านพักโฮมสเตย์ เพื่อจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีการปลูกป่าสร้างฝายทำแนวกันไฟ มีกฎการอนุรักษ์ป่า มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์สูงสุด ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีการแบ่งปัน และมีการเปิดรับความรู้จากหน่วยงาน องค์กรภายนอก จากการศึกษาดูงาน อบรม สัมมนา และมีความตื่นตัวที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา จากการเข้าร่วมประกวดกิจกรรมหลากหลายอันการ

จัดการป่าไม้ การจัดการน้ำ ด้านการท่องเที่ยว ทำให้มีวิสัยทัศน์และมีการอนุรักษ์ พัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๔. ด้านเทคโนโลยี ชุมชนได้รับการส่งเสริมด้านเทคโนโลยีจากการให้ความรู้จาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๔.๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ความรู้ด้านการผลิตผัก ผลิตปุ๋ย ผลิตไม้ดอก

๔.๒ ศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้าน
การเลี้ยงปลา เลี้ยงกบ เพาะเห็ด ผลิตปุ๋ย การสร้างฝายที่มีหลายแบบหลายชนิด การปลูก
หญ้าแฝก

๔.๓ เทศบาลตำบลป่าไผ่ ด้านการผลิตน้ำประปาเพื่อใช้ในครัวเรือน

๔.๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
การจัดการบ้านพักโฮมสเตย์

๔.๕ โครงการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๔.๖ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด้านการประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ
ชีวิต การผลิตของใช้ในครัวเรือน ผลิตปุ๋ย การปลูกพืชสมุนไพร การทำบัญชีครัวเรือน

๔.๗ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำ

- การใช้แรงลมในการดันน้ำขึ้นที่สูง (Air wair)
- การใช้ GPS
- การจัดทำสมดุลงน้ำ
- การรักษาคุณภาพน้ำ
- การจัดทำแผนการจัดการน้ำ
- การจัดการป่าต้นน้ำ
- การทำแผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม
- การจัดทำฝายน้ำล้น
- การจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วม
- การจัดทำฝายน้ำและระบบส่งน้ำชุมชน
- การทำแผนการใช้น้ำอย่างประหยัด
- การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่
- การหางบประมาณจากหน่วยงานอื่นๆ
- การใช้น้ำเป็นพลังงานทดแทน

๕. ด้านเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีจากการส่งเสริมอาชีพ ปลูกดอกไม้ผล การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การหาของป่า การปลูกไม้ประดับ

ทั้งนี้การเจริญวัฒนาของชุมชนบ้านโป่งนั้น เนื่องจากป่ามีความอุดมสมบูรณ์และมีน้ำเพียงพอในการทำการเกษตรการอุปโภคบริโภค จึงทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ครอบครัวอบอุ่น มีความสามัคคีในชุมชน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน พื้นดินอุดมสมบูรณ์ ป่าไม้สมบูรณ์ เป็นการรักษาสมดุลให้กับดินและธรรมชาติ โดยชุมชนมีการพึ่งตนเองมีการรวมกลุ่มกัน มีความเอื้ออาทร เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง เพราะชุมชนมีการเรียนรู้ตลอดเวลา มีการจัดการ มีการวางแผนการทำงาน มีจิตวิญญาณ เสียสละ และมีความสงบสุขคือมีสันติภาพนั่นเอง

ทั้งหมดทั้งมวลเกิดขึ้นได้จากพระมหากรุณาธิคุณของในหลวงมีมีต่อพสกนิกรไทยทุกหมู่เหล่าที่อยู่ภายใต้ร่มบารมีของพระองค์